

My awesome book

Table of contents

Cretoxyrhina 7

Caydn Beetham..... 12

William Coward..... 13

Naturae vivere..... 18

Chamaeleon..... 20

Cretoxyrhina

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Quare hoc videndum est, possitne nobis hoc ratio philosophorum dare. Ut alios omittam, hunc appello, quem ille unum secutus est. Illa argumenta propria videamus, cur omnia sint paria peccata. Duo Reges: constructio interrete. Quod non faceret, si in voluptate summum bonum poneret. Restatis igitur vos;¹ Cum praesertim illa perdiscere ludus esset. Si alia sentit, inquam, alia loquitur, numquam intellegam quid sentiat;

Nam quibus rebus efficiuntur voluptates, eae non sunt in potestate sapientis. Tubulum fuisse, qua illum, cuius is condemnatus est rogatione, P. Quid turpius quam sapientis vitam ex insipientium sermone pendere? Tum mihi Piso: Quid ergo? Fortitudinis quaedam praecepta sunt ac paene leges, quae effeminari virum vetant in dolore. Ea possunt paria non esse. Levatio igitur vitiorum magna fit in iis, qui habent ad virtutem progressionis aliquantum. Cur, nisi quod turpis oratio est?

Primum cur ista res digna odio est, nisi quod est turpis? Quae diligentissime contra Aristonem dicuntur a Chryippo. Ego quoque, inquit, didicerim libentius si quid attuleris, quam te reprehenderim. Quo modo autem optimum, si bonum praeterea nullum est? Cenasti in vita numquam bene, cum omnia in ista Consumis squilla atque acupensere cum decimano. Potius inflammat, ut coercendi magis quam dedocendi esse videantur. Quare attende, quaeso. Quam si explicavisset, non tam haesitaret.² Illa videamus, quae a te de amicitia dicta sunt. Quis hoc dicit?³

1. <http://loripsum.net/restatis>

2. <http://loripsum.net/quam>

3. <http://loripsum.net/quis>

Quamquam id quidem licebit iis existimare, qui legerint. Non quam nostram quidem, inquit Pomponius iocans; Et quidem, inquit, vehementer errat;⁴ Eadem nunc mea adversum te oratio est. Hoc ipsum elegantius poni meliusque potuit. Ita nemo beato beatior.⁵

Quae quidem sapientes sequuntur duce natura tamquam videntes; Quod si ita se habeat, non possit beatam praestare vitam sapientia. Nihil opus est exemplis hoc facere longius. Verum hoc idem saepe faciamus. Vestri haec verecundius, illi fortasse constantius.

An est aliquid, quod te sua sponte delectet? Unum nescio, quo modo possit, si luxuriosus sit, finitas cupiditates habere. Aut unde est hoc contritum vetustate proverbium: quicum in tenebris? Confecta res esset. Varietates autem iniurasque fortunae facile veteres philosophorum praeceptis instituta vita superabat. Tria genera bonorum; Vidit Homerus probari fabulam non posse, si cantuunculis tantus irretitus vir teneretur; Quamquam in hac divisione rem ipsam prorsus probo, elegantiam desidero. Eodem modo is enim tibi nemo dabit, quod, expetendum sit, id esse laudabile.

Qui non moveatur et offensione turpitudinis et comprobatione honestatis? Nunc ita separantur, ut disiuncta sint, quo nihil potest esse perversius. Qua tu etiam imprudens utebare non numquam. Multoque hoc melius nos veriusque quam Stoici. Negat esse eam, inquit, propter se expetendam. Eam si varietatem diceres, intellegerem, ut etiam non dicente te intellego; Tria genera bonorum;⁶

Venit ad extremum;⁷ Pungunt quasi aculeis interrogatiunculis angustis, quibus etiam qui assentiuntur nihil commutantur animo et idem abeunt, qui venerant. Si alia sentit, inquam, alia loquitur,

4. <http://loripsum.net/et>

5. <http://loripsum.net/ita>

6. <http://loripsum.net/tria>

7. <http://loripsum.net/venit>

numquam intellegam quid sentiat; Eam stabilem appellas.⁸
 Quamquam in hac divisione rem ipsam prorsus probo, elegantiam
 desidero. Quae quo sunt excelsiores, eo dant clariora indicia
 naturae.

Sic enim censent, oportunitatis esse beate vivere. Hoc etsi
 multimodis reprehendi potest, tamen accipio, quod dant. Nunc ita
 separantur, ut disiuncta sint, quo nihil potest esse perversius.
 Quorum sine causa fieri nihil putandum est.

Hoc enim constituto in philosophia constituta sunt omnia.⁹ Quid
 ergo hoc loco intellegit honestum? Non quaeritur autem quid
 naturae tuae consentaneum sit, sed quid disciplinae. At certe
gravius.¹⁰ Sed quoniam et advesperascit et mihi ad villam
 revertendum est, nunc quidem hactenus;

Is es profecto tu. Utilitatis causa amicitia est quaesita.¹¹ Ut scias me
 intellegere, primum idem esse dico voluptatem, quod ille don. Nihil
 illinc huc pervenit. Apparet statim, quae sint officia, quae actiones.
 Illud mihi a te nimium festinanter dictum videtur, sapientis omnis
 esse semper beatos; Virtutibus igitur rectissime mihi videris et ad
 consuetudinem nostrae orationis vitia posuisse contraria.

Quid ad utilitatem tantae pecuniae?¹² Etenim semper illud extra est,
 quod arte comprehenditur. Nunc omni virtuti vitium contrario
 nomine opponitur. Sin laboramus, quis est, qui alienae modum
 statuatur industriae? Nunc de hominis summo bono quaeritur; Ita ne
 hoc quidem modo paria peccata sunt. Sed quod proximum fuit non
 vidit. Hunc vos beatum; Expectoque quid ad id, quod quaerebam,
respondeas.¹³ Portenta haec esse dicit, neque ea ratione ullo modo

8. <http://loripsum.net/eam>

9. <http://loripsum.net/hoc>

10. <http://loripsum.net/at>

11. <http://loripsum.net/utilitatis>

12. <http://loripsum.net/quid>

13. <http://loripsum.net/expectoque>

posse vivi; His singulis copiose responderi solet, sed quae perspicua sunt longa esse non debent. Levatio igitur vitiorum magna fit in iis, qui habent ad virtutem progressionis aliquantum.

Non est igitur summum malum dolor. Atqui eorum nihil est eius generis, ut sit in fine atque extremo bonorum. Ut proverbia non nulla veriora sint quam vestra dogmata. Apparet statim, quae sint officia, quae actiones. Summus dolor plures dies manere non potest? Aliter enim nosmet ipsos nosse non possumus.

Bonum integritas corporis: misera debilitas. De ingenio eius in his disputationibus, non de moribus quaeritur. Ex ea difficultate illae fallaciloquae, ut ait Accius, malitiae natae sunt. Est, ut dicis, inquam. Conferam avum tuum Drusum cum C. Neque solum ea communia, verum etiam paria esse dixerunt. Ne tum quidem te respicies et cogitabis sibi quemque natum esse et suis voluptatibus? Quamquam tu hanc copiosiore etiam soles dicere.

Profectus in exilium Tubulus statim nec respondere ausus; Hoc dixerit potius Ennius: Nimum boni est, cui nihil est mali. Sed vos squalidius, illorum vides quam niteat oratio. Num igitur utiliore tibi hunc Triarium putas esse posse, quam si tua sint Puteolis granaria? Nonne videmus quanta perturbatio rerum omnium consequatur, quanta confusio? Quis est, qui non oderit libidinosam, protervam adolescentiam? Neque solum ea communia, verum etiam paria esse dixerunt.¹⁴ Sit hoc ultimum bonorum, quod nunc a me defenditur; Quamquam haec quidem praeposita recte et reiecta dicere licebit. Sed ille, ut dixi, vitiose.

Terram, mihi crede, ea lanx et maria deprimet. Tu autem, si tibi illa probabantur, cur non propriis verbis ea tenebas? Illum mallet

14. <http://loripsum.net/>

leverages, quo optimum atque humanissimum virum, Cn. Quid est, quod ab ea absolvi et perfici debeat? Polycratem Samium felicem appellabant.

An eum discere ea mavis, quae cum plane perdidiceriti nihil sciat? Si quidem, inquit, tollerem, sed relinquo. Videamus igitur sententias eorum, tum ad verba redeamus. Cum audissem Antiochum, Brute, ut solebam, cum M. Etenim semper illud extra est, quod arte comprehenditur. Legimus tamen Diogenem, Antipatrum, Mnesarchum, Panaetium, multos alios in primisque familiarem nostrum Posidonium. Si enim ad populum me vocas, eum. Quis est tam dissimile homini.

Non est igitur voluptas bonum. Quamquam in hac divisione rem ipsam prorsus probo, elegantiam desidero. Minime vero istorum quidem, inquit. Quaero igitur, quo modo hae tantae commendationes a natura profectae subito a sapientia relictæ sint. Longum est enim ad omnia respondere, quae a te dicta sunt. Scaevola tribunus plebis ferret ad plebem vellente de ea re quaeri.

Caydn Beetham

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Si quicquam extra virtutem habeatur in bonis. Tum ille: Ain tandem? Quod cum dixissent, ille contra. Duo Reges: constructio interrete.

Sed mehercule pergrata mihi oratio tua. Beatus sibi videtur esse moriens. Certe non potest. Dic in quovis conventu te omnia facere, ne doleas.¹ Idem adhuc;²

Tum Torquatus: Prorsus, inquit, assentior; Sed tamen intellego quid velit. Respondeat totidem verbis.

Huius, Lyco, oratione locuples, rebus ipsis ielunior. Tubulo putas dicere?³ Minime vero istorum quidem, inquit.⁴ Sed haec in pueris; Quid enim possumus hoc agere divinius? Perge porro; Bestiarum vero nullum iudicium puto.

Quod vestri non item. Huius, Lyco, oratione locuples, rebus ipsis ielunior. Tum Triarius: Posthac quidem, inquit, audacius. Quid me istud rogas?

1. <http://loripsum.net/dic>

2. <http://loripsum.net/idem>

3. <http://loripsum.net/tubulo>

4. <http://loripsum.net/minime>

William Coward

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Paulum, cum regem Persem captum adduceret, eodem flumine invecio? Ita, quem ad modum in senatu semper est aliquis, qui interpretem postulet, sic, isti nobis cum interprete audiendi sunt. Fortasse id optimum, sed ubi illud: Plus semper voluptatis? Cave putes quicquam esse verius. Potius ergo illa dicantur: turpe esse, viri non esse debilitari dolore, frangi, succumbere. Duo Reges: constructio interrete.

At modo dixeras nihil in istis rebus esse, quod interesset. Pompeius in foedere Numantino infitiando fuit, nec vero omnia timente, sed primum qui animi conscientiam non curet, quam scilicet comprimere nihil est negotii. Quippe: habes enim a rhetoribus; Est igitur officium eius generis, quod nec in bonis ponatur nec in contrariis. Omnes, qui non sint sapientes, aequae miseros esse, sapientes omnes summe beatos, recte facta omnia aequalia, omnia peccata paria; Hoc loco discipulos quaerere videtur, ut, qui asoti esse velint, philosophi ante fiant. Ita multo sanguine profuso in laetitia et in victoria est mortuus. Maximeque eos videre possumus res gestas audire et legere velle, qui a spe gerendi absunt confecti senectute. Paulum, cum regem Persem captum adduceret, eodem flumine invecio? Placet igitur tibi, Cato, cum res sumpseris non concessas, ex illis efficere, quod velis? Haec mihi videtur delicatior, ut ita dicam, molliorque ratio, quam virtutis vis gravitasque postulat. Naturales divitias dixit parabiles esse, quod parvo esset natura contenta. Hic ego: Pomponius quidem, inquam, noster iocari videtur, et fortasse suo iure. Aliis esse maiora, illud dubium, ad id, quod summum bonum dicitis, ecquaenam possit fieri accessio. Semovenda est igitur voluptas, non solum ut recta sequamini, sed etiam ut loqui deceat frugaliter. Aristoteles,

Xenocrates, tota illa familia non dabit, quippe qui valitudinem, vires, divitias, gloriam, multa alia bona esse dicant, laudabilia non dicant.

Quam illa ardentis amores excitaret sui! Cur tandem?¹ Illud mihi a te nimium festinanter dictum videtur, sapientis omnis esse semper beatos; Etiam inchoatum, ut, si iuste depositum reddere in recte factis sit, in officiis ponatur depositum reddere; Philosophi autem in suis lectulis plerumque moriuntur. Sic enim maiores nostri labores non fugiendos tristissimo tamen verbo aerumnas etiam in deo nominaverunt. Cur deinde Metrodori liberos commendas? Hominum non spinas vellentium, ut Stoici, nec ossa nudantium, sed eorum, qui grandia ornate vellent, enucleate minora dicere. Atque his de rebus et splendida est eorum et illustris oratio. Suo enim quisque studio maxime ducitur. Quamquam tu hanc copiosiore etiam soles dicere.

Familiares nostros, credo, Sironem dicis et Philodemum, cum optimos viros, tum homines doctissimos. Itaque nostrum est-quod nostrum dico, artis est-ad ea principia, quae accepimus. Nam, ut sint illa vendibilia, haec uberiora certe sunt. Nondum autem explanatum satis, erat, quid maxime natura vellet. Negabat igitur ullam esse artem, quae ipsa a se proficisceretur; Quae duo sunt, unum facit. Etsi ea quidem, quae adhuc dixisti, quamvis ad aetatem recte isto modo dicerentur. Crassus fuit, qui tamen solebat uti suo bono, ut hodie est noster Pompeius, cui recte facienti gratia est habenda; Non potes ergo ista tueri, Torquate, mihi crede, si te ipse et tuas cogitationes et studia perspexeris; Quid affers, cur Thorius, cur Caius Postumius, cur omnium horum magister, Orata, non iucundissime vixerit?

Quod quidem iam fit etiam in Academia. Quod enim vituperabile est per se ipsum, id eo ipso vitium nominatum puto, vel etiam a

1. <http://loripsum.net/quam>

vitio dictum vituperari. Quod enim dissolutum sit, id esse sine sensu, quod autem sine sensu sit, id nihil ad nos pertinere omnino. Age nunc isti doceant, vel tu potius quis enim ista melius? Illa enim, quae prosunt aut quae nocent, aut bona sunt aut mala, quae sint paria necesse est. Sextilio Rufo, cum is rem ad amicos ita deferret, se esse heredem Q.

Sic igitur in homine perfectio ista in eo potissimum, quod est optimum, id est in virtute, laudatur. Octavio fuit, cum illam severitatem in eo filio adhibuit, quem in adoptionem D. Huius ego nunc auctoritatem sequens idem faciam. Potius ergo illa dicantur: turpe esse, viri non esse debilitari dolore, frangi, succumbere. Peccata paria. Sin eam, quam Hieronymus, ne fecisset idem, ut voluptatem illam Aristippi in prima commendatione poneret. Et non ex maxima parte de tota iudicabis? Tum Torquatus: Prorsus, inquit, assentior;²

Nec enim absolvi beata vita sapientis neque ad exitum perducere poterit, si prima quaeque bene ab eo consulta atque facta ipsius oblivione obruentur. Quam ob rem tandem, inquit, non satisfacit?³ Pugnant Stoici cum Peripateticis.⁴ Quid autem habent admirationis, cum prope accesseris? Quod totum contra est.

Atqui eorum nihil est eius generis, ut sit in fine atque extremo bonorum. Scripta sane et multa et polita, sed nescio quo pacto auctoritatem oratio non habet. Iam quae corporis sunt, ea nec auctoritatem cum animi partibus, comparandam et cognitionem habent faciliorem. Num igitur eum postea censes anxio animo aut sollicito fuisse? Si enim sapiens aliquis miser esse possit, ne ego istam gloriosam memorabilemque virtutem non magno aestimandam putem. Quae cum magnifice primo dici viderentur, considerata minus probabantur. Polemoni et iam ante Aristoteli ea

2. <http://loripsum.net/tum>

3. <http://loripsum.net/quam>

4. <http://loripsum.net/pugnant>

prima visa sunt, quae paulo ante dixi. Praeterea et appetendi et refugiendi et omnino rerum gerendarum initia proficiscuntur aut a voluptate aut a dolore. Falli igitur possumus. Virtutibus igitur rectissime mihi videris et ad consuetudinem nostrae orationis vitia posuisse contraria. Partim cursu et peragratione laetantur, congregatione aliae coetum quodam modo civitatis imitantur; Hic dolor populi Romani duce et auctore Bruto causa civitati libertatis fuit, ob eiusque mulieris memoriam primo anno et vir et pater eius consul est factus. Huic ego, si negaret quicquam interesse ad beate vivendum quali uteretur victu, concederem, laudarem etiam; Illud dico, ea, quae dicat, praeclare inter se cohaerere.⁵

Tenesne igitur, inquam, Hieronymus Rhodius quid dicat esse summum bonum, quo putet omnia referri oportere? Dic in quovis conventu te omnia facere, ne doleas. Partim cursu et peragratione laetantur, congregatione aliae coetum quodam modo civitatis imitantur; An obliviscimur, quantopere in audiendo in legendoque moveamur, cum pie, cum amice, cum magno animo aliquid factum cognoscimus? Non enim ipsa genuit hominem, sed accepit a natura inchoatum. Quid, si reviviscant Platonis illi et deinceps qui eorum auditores fuerunt, et tecum ita loquantur?

Sed hoc summum bonum, quod tertia significatione intellegitur, eaque vita, quae ex summo bono degitur, quia coniuncta ei virtus est. Et ego: Piso, inquam, si est quisquam, qui acute in causis videre soleat quae res agatur. Quod est, ut dixi, habere ea, quae secundum naturam sint, vel omnia vel plurima et maxima. Quod quidem iam fit etiam in Academia.⁶ Nec tamen ullo modo summum pecudis bonum et hominis idem mihi videri potest. Quam ob rem tandem, inquit, non satisfacit? Scis enim me quodam tempore Metapontum venisse tecum neque ad hospitem ante devertisse, quam Pythagorae ipsum illum locum, ubi vitam ediderat, sedemque viderim. Quid, cum fictas fabulas, e quibus utilitas nulla elici

5. <http://loripsum.net/>

6. <http://loripsum.net/>

potest, cum voluptate legimus? Idem iste, inquam, de voluptate quid sentit? Atqui, inquit, si Stoicis concedis ut virtus sola, si adsit vitam efficiat beatam, concedis etiam Peripateticis. E quo efficitur, non ut nos non intellegamus quae vis sit istius verbi, sed ut ille suo more loquatur, nostrum neglegat. Sic consequentibus vestris sublatis prima tolluntur. Sequitur disserendi ratio cognitioque naturae;⁷ Ut placet, inquit, etsi enim illud erat aptius, aequum cuique concedere.

7. <http://loripsum.net/>

Naturae vivere

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Sed ego in hoc resisto; Hunc ipsum Zenonis aiunt esse finem declarantem illud, quod a te dictum est, convenienter naturae vivere. Manebit ergo amicitia tam diu, quam diu sequetur utilitas, et, si utilitas amicitiam constituet, tollet eadem. Illis videtur, qui illud non dubitant bonum dicere -; Duo Reges: constructio interrete. Non enim iam stirpis bonum quaeret, sed animalis. At cum de plurimis eadem dicit, tum certe de maximis. Quis Pullum Numitorium Fregellanum, proditorem, quamquam rei publicae nostrae profuit, non odit? Ego vero isti, inquam, permitto. At quanta conantur! Mundum hunc omnem oppidum esse nostrum! Incendi igitur eos, qui audiunt, vides.

Post enim Chrysippum eum non sane est disputatum. Et hanc quidem primam exigam a te operam, ut audias me quae a te dicta sunt refellentem. In qua si nihil est praeter rationem, sit in una virtute finis bonorum; Quae sequuntur igitur? Qualis ista philosophia est, quae non interitum afferat pravitatis, sed sit contenta mediocritate vitiorum? Tamen aberramus a proposito, et, ne longius, prorsus, inquam, Piso, si ista mala sunt, placet. Huic mori optimum esse propter desperationem sapientiae, illi propter spem vivere, quae non interitum afferat pravitatis, Ille igitur vidit, non modo quot fuissent adhuc philosophorum de summo bono, sed quot omnino esse possent sententiae. Rapior illuc, revocat autem Antiochus, nec est praeterea, quem audiamus. Nam si beatus umquam fuisset, beatam vitam usque ad illum a Cyro extractum rogam pertulisset. Quem Tiberina descensio festo illo die tanto gaudio affecit, quanto L.

Si stante, hoc natura videlicet vult, salvam esse se, quod concedimus; Omnibus enim artibus volumus attributam esse eam, quae communis appellatur prudentia, quam omnes, qui cuique artificio praesunt, debent habere. Aliter enim explicari, quod quaeritur, non potest. Rapior illuc, revocat autem Antiochus, nec est praeterea, quem audiamus. Nam si beatus umquam fuisset, beatam vitam usque ad illum a Cyro exstructum rogam pertulisset.

Chamaeleon

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Aliter enim nosmet ipsos nosse non possumus. Quare attende, quaeso.

Quam ob rem tandem, inquit, non satisfacit?¹ Tollenda est atque extrahenda radicitus. Invidiosum nomen est, infame, suspectum. Bestiarum vero nullum iudicium puto.

Bonum liberi: misera orbitas. Quid ad utilitatem tantae pecuniae? Negare non possum. Quis est tam dissimile homini. Quo plebiscito decreta a senatu est consuli quaestio Cn. Ita multa dicunt, quae vix intellegam. Laboro autem non sine causa;

Hoc non est positum in nostra actione. Compensabatur, inquit, cum summis doloribus laetitia. Immo alio genere; Quae contraria sunt his, malane?

Nam ante Aristippus, et ille melius. Sed hoc sane concedamus. Id enim natura desiderat. Nos vero, inquit ille; Istam voluptatem, inquit, Epicurus ignorat? Non laboro, inquit, de nomine. Omnes enim iucundum motum, quo sensus hilaretur.

Pauca mutat vel plura sane; Scrupulum, inquam, abeunti; Videamus animi partes, quarum est conspectus illustrior; Ita prorsus, inquam;

Negat esse eam, inquit, propter se expetendam. Quae ista amicitia est? Sed residamus, inquit, si placet. Si longus, levis.

1. <http://loripsum.net/quam>

Quae cum dixisset paulumque institisset, Quid est? Negare non possum. Aequae enim contingit omnibus fidibus, ut incontentae sint.² Zenonis est, inquam, hoc Stoici.

Is es profecto tu. Istam voluptatem perpetuam quis potest praestare sapienti? Nam Pyrrho, Aristo, Erillus iam diu abiecti. Quantum Aristoxeni ingenium consumptum videmus in musicis?

Hoc loco tenere se Triarius non potuit. Qui autem esse poteris, nisi te amor ipse ceperit? Quaerimus enim finem bonorum. Duo Reges: constructio interrete. Ille incendat? Quippe: habes enim a rhetoribus;

2. <http://loripsum.net/>